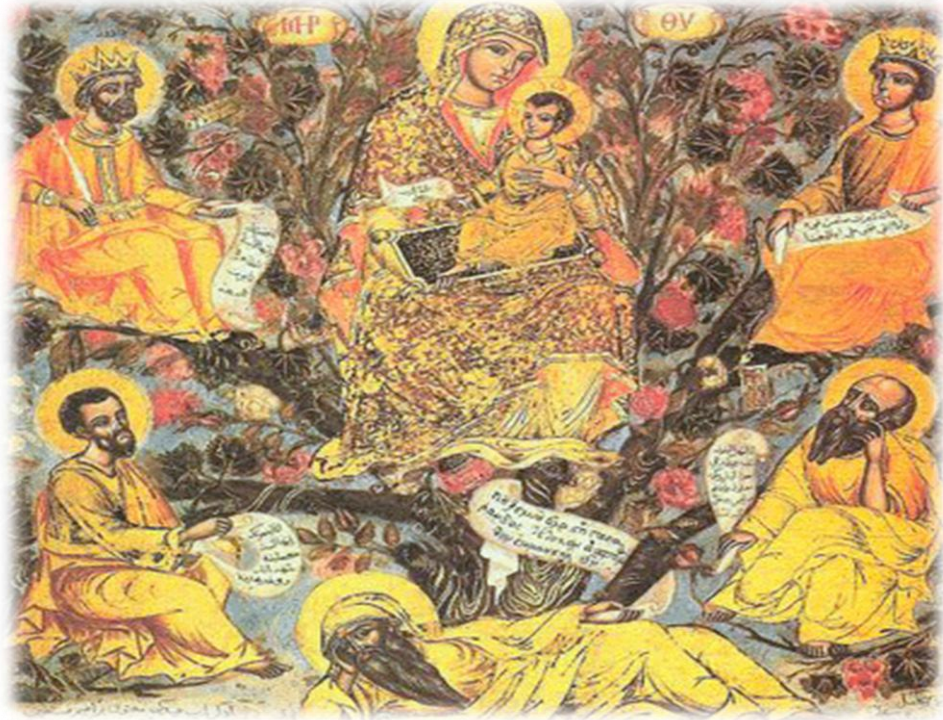

Η Παλαιά Διαθήκη και οι επικριτές της.

Συνέντευξη του Μιχάλη Μανωλόπουλου στον
Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Έχουμε την τιμή να σας παρουσιάσουμε την συνέντευξη του κ. Μιχάλη Μανωλόπουλου, ο οποίος είναι Παρουσιαστής, στον σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος και διακονεί την εκπομπή «Από τον χώρο του επιστητού». Αυτή η συνέντευξη αφορούσε την ειδική εκπομπή και αφορούσε με τίτλο «Η Παλαιά Διαθήκη και οι επικριτές της» και την έλαβε ο παρουσιαστής από το ιερομόναχο της Μονής Γρηγορίου, π. Αρτέμιο Γρηγοριάτη.

Συνέντευξη:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η πολεμική Πάτερ Αρτέμιε, εναντίον της Παλαιάς Διαθήκης από Νεοεποχίτες, Νεοειδωλολάτρες κ.λ.π., έχει τελευταία αυξηθεί και ενταθεί, θα έλεγα. Πού οφείλεται αυτό άραγε, Πάτερ Αρτέμιε;

ΠΑΤΗΡ ΑΡΤΕΜΙΟΣ: Λοιπόν, πρέπει πρώτα απ' όλα να πούμε ότι η πολεμική αυτή δεν είναι σημερινή. Υπήρχε και παλαιότερα από τους Γνωστικούς, από τους Μανιχαίους και κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και πριν από αυτόν, από τους Γερμανούς Χριστιανούς, οι οποίοι ως αντισημίτες, θέλησαν να διαγράψουν, να περιφρονήσουν τελείως και να μην ασχολούνται καθόλου με την Παλαιά Διαθήκη.

Νομίζω στοιχεία και απ' αυτά τα τρία έχουν όλοι οι Νεοεποχίτες, δηλαδή στοιχεία Νεοναζιστικά, στοιχεία Μανιχαϊστικά και ασφαλώς και στοιχεία Γνωστικά, δεδομένου ότι υπάρχουν και ομάδες των Νεοεποχιτών που λέγονται και Νεογνωστικοί. Βεβαίως είναι και ο Σαμαέλ Αούν Βεόρ, ένας Νεοεποχίτης, ο οποίος σαφέστατα μιλάει για τα λάθη που έκανε ο Χίτλερ, τα οποία δεν έπρεπε να τα κάνει, για να επιφέρει την παγκοσμιοποίηση. Πρέπει να πούμε λοιπόν ότι σήμερα υπάρχει μια ενορχηστρωμένη πολεμική των Νεοεποχιτών εναντίον του Χριστιανισμού, εναντίον της διδασκαλίας των Θρησκευτικών και εντείνεται περισσότερο η προσπάθεια εναντίον της Παλαιάς Διαθήκης.

Η πολεμική αυτή είναι διότι οι Νεοεποχίτες, και όλοι οι όμοιοί τους, θέλοντας να προτείνουν ένα νέο μοντέλο παγκοσμιοποίησης, οφείλουν να φέρουν ένα νέο μοντέλο πανθηρσκείας. Αυτή η πανθηρσκεία, η οποία διδάσκεται, δέχεται όλους τους θεούς, όλες τις δοξασίες, όλες τις πίστες. Όταν λοιπόν η Εκκλησία διεκδικεί την μονοθεΐα, την αλήθεια και την Ορθοδοξία, αυτό πρέπει να εκλείψει. Κατά συνέπεια αυτό πρέπει να το συντρίψουν κατά τη γνώμη τους οι Δωδεκαθεϊστές και οι εχθροί της Εκκλησίας, και όλοι εκείνοι οι οποίοι την πολεμούν.

Οι Νεοεποχίτες θα λέγαμε ότι πολεμούν με την μέθοδο «του σαλαμιού». Πρώτα θα αρχίσουν από την Παλαιά Διαθήκη, αργότερα θα χτυπήσουν και την Καινή Διαθήκη, αργότερα τον ίδιο τον Χριστό, και συνεπώς θέλουν να διαλύσουν αυτή την ευλογημένη Ελληνορθόδοξη Παράδοση που με τόσους κόπους και θυσίες έχουν μαζέψει οι Άγιοι Πατέρες, οι Μάρτυρες και όλοι οι Όσιοι της Εκκλησίας μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα ήθελα να συμπληρώσω εγώ Πάτερ, ότι αυτή η πολεμική έχει ενταθεί και για έναν άλλο λόγο, επειδή το κράτος μας, η Ελληνική Πολιτεία, ως γνωστόν, θα φιλοξενήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Η Εκκλησία μας έχει πάρει θετική στάση, κριτική στάση απέναντι στους αγώνες, και προβάλλει τον εθελοντισμό, ή θα 'λεγα καλύτερα προβάλλει την «αρετών ανωτέρα» όπως την είπε ο συγγραφέας του Λιμπρέτου, σε μία παράσταση του Μεγάλου Μουσικής, δηλαδή την αγάπη.

Πάτερ Αρτέμιε, ακούμε συχνά πως η Καινή Διαθήκη δεν έχει καμμία ανάγκη για να σταθεί στα πόδια της την Παλαιά Διαθήκη, άλλωστε η μία μιλάει για έναν Θεό αυστηρό, εν πολλοίς άδικο, μιλάω για την Παλαιά Διαθήκη κατά τους επικριτές της, η άλλη όμως μιλάει για τον Θεό της

Αγάπης. Πρόκειται δηλαδή για δυο διαφορετικά βιβλία που μιλούν για δύο διαφορετικούς Θεούς. Είναι πράγματι έτσι;

ΠΑΤΗΡ ΑΡΤΕΜΙΟΣ: Τα πράγματα δεν είναι έτσι, διότι όταν μιλάμε για Παλαιά Διαθήκη, είναι όρος καθαρά Χριστιανικός, και όχι εβραϊκός. Όταν λέμε Παλαιά Διαθήκη σημαίνει ότι υπάρχει και κάποια καινούργια Διαθήκη και αντιστρόφως, όταν μιλάμε για την Καινή Διαθήκη, σίγουρα την καινούργια Διαθήκη, υπάρχει κάποια Παλαιά Διαθήκη. Ο ίδιος ο Θεός συνάπτει και συντάσσει αυτές τις δύο Διαθήκες μεταξύ του εαυτού του και των ανθρώπων, άρα λοιπόν είναι ο ίδιος ο Θεός που συνάπτει την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη και ο ίδιος Θεός κηρύττεται και στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη. Θα λέγαμε βέβαια ότι υπάρχει αντίληψη ότι στην Παλαιά Διαθήκη φαίνεται έντονα η δικαιοσύνη του Θεού, ενώ στην Καινή Διαθήκη η αγάπη του Θεού. Αν δούμε την εικόνα του Χριστού, θα δούμε ότι στο αριστερό του χέρι κρατάει το Ευαγγέλιο και το δεξιό του χέρι είναι σε στάση ευλογίας. Αυτό σημαίνει ότι στο δεξί του χέρι έχει την αγάπη και την φιλανθρωπία, και στο αριστερό του χέρι έχει την δικαιοσύνη και τον νόμο. Ο Θεός δουλεύει και με τα δύο, και τα δύο συνυπάρχουν στον Θεό, και η δικαιοσύνη και η αγάπη, γιατί και μέσα από την δικαιοσύνη υπάρχει η φιλανθρωπία του Θεού και μέσα από την φιλανθρωπία υπάρχει η δικαιοσύνη του Θεού. Είναι αλληλένδετα αυτά τα δύο. Επομένως εάν κάποια φορά συναντάμε κάποια ανθρωπομορφική έκφραση ότι π.χ. ο Θεός εντείνει το τόξο του, ή διαβάζουμε: «Ινατί υπνοίς Κύριε; Εξεγέρθητι και μη απώση ημάς εις τέλος» - Γιατί κοιμάσαι Κύριε; Σήκω και μη μας διώξεις τελείως. «Ο Θεός κοιμάται», ανθρωπομορφική έκφραση, «ο Θεός σηκώνεται», αφού ο Θεός είναι αμετάβλητος, πως γίνεται αυτό;

Αυτές οι ανθρωποπαθείς εκφράσεις, «κοιμάται» σημαίνει την μακροθυμία του Θεού κατά τους Αγίους Πατέρες, ενώ «σηκώνεται» σημαίνει την απονομή της δικαιοσύνης. Πολλές φορές όμως κάνουμε και το εξής λάθος, δεν ξέρουμε και τα κριτήρια και τα σχέδια του Θεού για τους ανθρώπους. Βλέπουμε, ας πούμε έναν άνθρωπο να διαπράττει συνεχώς αδικίες, ας πούμε να σκοτώνει, να ληστεύει, να θυσιάζει νήπια, όπως θυσιάζανε στους αρχαίους θεούς τα παιδιά τους, αναφέρεται και στην Παλαιά Διαθήκη αυτό. Βλέπουμε να θυσιάζουν τα ζώα, να κατάστρέφουν την φύση. Αυτά τα διαβάζουμε και ξέρουμε ότι τα έκαναν οι παλαιοί. Όταν κάποια στιγμή βλέπουμε αυτά τα γεγονότα, λέμε: Μα που είναι η δικαιοσύνη του Θεού; Ο Θεός είναι άδικος; Γιατί επιτρέπει στους

ανθρώπους να κάνουνε αυτά τα κακά; Όταν ο Θεός κάποια στιγμή σηκώνεται και αποδίδει δικαιοσύνη, και αποτρέπει το κακό, και τον σταματάει αυτόν τον άνθρωπο, είτε με μια αρρώστια, είτε με ένα θάνατο, λέμε: Μα γιατί είναι άδικος ο Θεός που τον χτύπησε; Άρα λοιπόν ούτε με το ένα είμαστε ευχαριστημένοι, ούτε με το άλλο. Αυτό είναι λάθος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Προφανώς αυτό είναι λογική αντίφαση. Θα μείνω όμως σ' αυτό που είπατε, Πάτερ. Δεν ξέρουμε, δεν μπορούμε να αντιληφθούμε πολλές φορές το σχέδιο του Θεού. Νομίζω, πολλοί από μας έχουνε περάσει δύσκολες στιγμές, κάποιες αρρώστιες, κάποιες δυσκολίες μέσα στην οικογένεια, και όταν κοιτάμε μετά από το πέρασμα κάποιου χρόνου αυτές τις δυσκολίες, με το μάτι του σοφότερου πια, βλέπουμε πόσο άγιο και σοφό ήταν το θέλημα του Θεού για μας, πόσο μας έκανε βαθύτερα χριστιανούς ο πόνος. Ας μη βιαζόμαστε λοιπόν να βγάζουμε πάντοτε συμπεράσματα για τα σχέδια του Θεού και ας περιμένουμε να μιλήσει ο ίδιος για τα σχέδιά του σε μας.

Πάτερ Αρτέμιε, η Παλαιά Διαθήκη, ας μου επιτραπεί η έκφραση, περιέχει «μύθους», εντός εισαγωγικών βέβαια, για κάποιους. Οπότε λένε, φυσιολογικά γιατί να μην δεχτούμε και να σπουδάζουμε τους αρχαιοελληνικούς μύθους, χωρίς εισαγωγικά εδώ, και να μένουμε σε κείνους της Παλαιάς Διαθήκης. Να θυμηθώ την ιστόρηση της Παλαιάς Διαθήκης για τον κατακλυσμό του Νώε και από την άλλη μεριά τον μύθο του Δευκαλίωνα στην αρχαιοελληνική μυθολογία. Τι μπορούμε να απαντήσουμε σ' αυτά;

ΠΑΤΗΡ ΑΡΤΕΜΙΟΣ: Πρώτα απ' όλα πρέπει να πούμε ότι με τα σημερινά δεδομένα της επιστήμης η Παλαιά Διαθήκη επαληθεύεται συνεχώς ολοένα ως ακριβέστερη. Ακριβέστερη και πιο πλησιέστερη στην αλήθεια. Ας πούμε η μεγάλη έκρηξη, το Big Bang που λένε, είναι το: «Γενηθήτω φως» που είπε ο Θεός. Υπάρχουν και άλλα γεγονότα τα οποία μέχρι τώρα αμφισβητούντο, και τώρα είναι γεγονότα, με την διαφορά ότι η μια δημιουργική ημέρα μπορεί να είναι εκατομμύρια ετών. Ας μην ξεχνάμε βέβαια ότι όταν ο Θεός λέει: «Εγένετο εσπέρα, εγένετο πρωί» δεν υπήρχε καν ο ήλιος για τις τρεις πρώτες ημέρες, πώς λοιπόν μετρούνται; Άρα λοιπόν άλλο η σημερινή ημέρα και άλλο η δημιουργική μέρα. Και ακόμη κάτι που το επιβεβαιώνει. Για την εβδόμη μέρα δεν λέει: «Εγένετο εσπέρα, εγένετο πρωί, ημέρα εβδόμη...». Άρα η ημέρα εβδόμη συνεχίζεται ακόμη και τώρα, ημέρα της αναπαύσεως του Θεού. Άρα λοιπόν αυτός είναι διαφορετικός ο χρόνος των «έξη ημερών», είναι ένας

χρόνος πολλών εκατομμυρίων ετών, και μάλιστα λένε ισοχρόνων, κάποιοι ιστορικοί.

Δεύτερο σημαντικό είναι το θέμα του «Κατακλυσμού». Το γεγονός ότι τον Κατακλυσμό τον συναντάμε και στην ιστορία, στην βιβλική ιστορία και στους διαφόρους μύθους, όπως είναι στον μύθο του Δευκαλίωνα, στο μύθο του Φιλήμονος και Βαυκίδος, που είναι πάλι ελληνικός μύθος, στο έπος του Γκιλγκαμές, που μιλάει για τον Ασσύριο τον Ουτναπιστίμ που κι αυτός γλίτωσε από τον κατακλυσμό, σημαίνει ότι συγκλίνουμε σε ένα κοινό γεγονός ότι υπήρχε κάποιος κατακλυσμός μεγάλος. Βέβαια και οι Αιγύπτιοι μιλούσαν για αρχαίο κατακλυσμό, μόνο που μιλούσαν για πολλούς κατακλυσμούς. Βέβαια αυτοί, όταν πλημμύριζε ο Νείλος, θεωρούσαν ότι ο κατακλυσμός γινότανε σ' όλο τον κόσμο, και για αυτό το λόγο, είπαν στον Πλάτωνα ότι οι κατακλυσμοί ήταν πολλοί και όχι ένας.

Η Ιστορία βάσει όλων αυτών των παραδόσεων, είτε ελληνικών, είτε εβραϊκών, είτε οτιδήποτε παραδόσεων μας λέει ότι υπήρχε κάποτε ένας μεγάλος Κατακλυσμός και κάποιος ή κάποιοι σώθηκαν σε μία κιβωτό. Αυτό είναι ένα γεγονός. Όταν όμως μιλάμε για Ιστορία, η Ιστορία λέει μετά ότι τα παιδιά του Νώε, ο Σήμ, ο Χάμ και ο Ιάφεθ, είναι οι πρόγονοί μας, οι οποίοι άφησαν και πολλαπλασίασαν το γένος των ανθρώπων. Στο μύθο του Δευκαλίωνα και της Πύρρας λένε ότι περπατούσανε στον κάμπο της Θεσσαλίας, οι δυο τους, αφού δεν υπήρχε πλέον το γένος των ανθρώπων, και έπαιρναν πέτρες, τις πετούσαν πίσω τους και από εκεί γεννιόντουσαν οι άνθρωποι, από τις πέτρες. Και λέμε τώρα: πιο είναι πλησιέστερο προς στην πραγματικότητα και στην σημερινή Ιστορία, όταν γεννιούνται άνθρωποι από ανθρώπους, ή όταν γεννιούνται άνθρωποι από πέτρες;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πολύ ωραίο αυτό και εκφραστικότατο Πάτερ. Θα ήθελα να σας ρωτήσω και το εξής όμως. Ακούγεται και το εξής επιχείρημα εναντίον της Παλαιάς Διαθήκης: Δεν πρόκειται παρά για ένα βιβλίο αντιγραμμένο εν πολλοίς απ' τα «Ερμητικά Κείμενα». Πόσο είναι αυτό αλήθεια Πάτερ; Αλλά ίσως εδώ πρέπει να κάνουμε και μια μικρή παρένθεση, να πούμε τι ακριβώς είναι αυτά τα «Ερμητικά Κείμενα» για τους ακροατές μας.

ΠΑΤΗΡ ΑΡΤΕΜΙΟΣ: Το ερώτημα που θέτουν οι Νεοεποχίτες και οι Ελλαδιστές και οι Ολυμπιστές είναι το εξής: Ποιος αντιγράφει ποιόν; Θεωρούν ότι τα «Ερμητικά Κείμενα» είναι 9000 χρόνια προ Χριστού, ενώ η Βίβλος είναι 1500 χρόνια προ Χριστού. Τι είναι τα «Ερμητικά Κείμενα»;

Συγχρόνως με την μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης στα χρόνια του Πτολεμαίου του Β΄, τρίτου Βασιλέως της Νεοπαγούς Αλεξανδρείας, στα ίδια χρόνια που μεταφράζεται η Παλαιά Διαθήκη, κυρίως η Πεντάτευχος από τους Εβδομήκοντα, έχουμε και την μετάφραση από την ιερογλυφική γραφή στην ελληνική γραφή των λεγομένων Ερμητικών Κειμένων, τα οποία αναφέρονται στον Ερμή τον Τρισμέγιστο, **μια αιγυπτιακή θεότητα.**

Πιθανόν πρόκειται για κάποιον αρχαίο βασιλέα των Αιγυπτίων, που θεοποιήθηκε και αναφέρεται ότι έζησε, τάχα, 9000 χρόνια προ Χριστού. Αυτό δεν είναι δυνατόν. Υπήρχε φυσικά άλλη μέτρηση των Αιγυπτίων, γιατί οι Αιγύπτιοι μιλούν και για τον Βασιλιά Ήλιο που ήταν προ του Αλεξάνδρου 2300 χρόνια. Αυτό είναι παράδοξο, γιατί μετρούσαν ίσως οι Αιγύπτιοι με ένα άλλο μέτρο μετρήσεως. Μπορεί να ήταν και ένας μήνας ο χρόνος ο δικός τους. Όταν λοιπόν μιλάμε τώρα για τα «Ερμητικά Κείμενα», αναφέρονται σαν κείμενα του Ερμή του Τρισμέγιστου, και ακούμε πολλές φορές **στα Νεοεποχίτικα κείμενα:** «Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος είπε...» Πρόκειται για ένα πάντρεμα δύο θεοτήτων, εκείνη του αρχαίου βασιλέως και του Ερμού του Ελληνικού. Το έκανε αυτό το πάντρεμα ο Μανέθων, Αιγύπτιος ιερέας, όταν του το ζήτησε ο Πτολεμαίος να κάνει την μετάφραση. Αυτό είναι το ένα. Το ερώτημα το δικό μου είναι το εξής: **Πώς θεωρούμε τα Ερμητικά Κείμενα, κείμενα καθαρά από ιερογλυφικά, κείμενα Αιγυπτιακά, μονοθεϊστικά έστω, ελληνικό κτήμα, και δεν θεωρούμε ελληνικό κτήμα την Βίβλο που μεταφράστηκε στα Ελληνικά, δηλαδή την μετάφραση των Εβδομήκοντα, την Παλαιά Διαθήκη. Είναι λάθος.** Το δεύτερο και σημαντικό επιχείρημα είναι το εξής, ότι τα ιερογλυφικά (αποδείχτηκε σήμερα από την επιστήμη) ότι δεν διαβάζονται, ήταν σκίτσα απλά. Και πώς το ξέρουμε αυτό; Μας το λένε και οι αρχαίοι Έλληνες συγγραφείς, το ξέρουμε και από την Ιστορία ότι οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ιερείς, στα Ελληνιστικά χρόνια, παίρνανε ένα ύφος σοβαρό και άρχιζαν να απαγγέλλουν τα ιερογλυφικά, και δεν έλεγαν τίποτε άλλο παρά αυτά που είχαν πει οι αρχαίοι Έλληνες και που έλεγε και η Βίβλος.

Αντέγραφαν λοιπόν την Βίβλο, έβαζαν και δικές τους σάλτσες και ήταν κείμενα νεότερα. Δηλαδή κείμενα που εκείνοι τα συνέθεσαν εκείνη την ώρα, γιατί ήταν σοφοί και ήξεραν τις δύο παραδόσεις, για να δείξουν ότι οι Αιγύπτιοι ήξεραν περισσότερα. Αυτό είναι εις βάρος όχι μόνο των Εβραίων, αλλά και των Ελλήνων, ότι τάχα η Αιγυπτιακή παράδοση είναι

παλαιότερη και της Ελληνικής παραδόσεως. Αυτό όμως το ειρωνεύονταν ακόμη και ο Απολλόδωρος και οι αρχαίοι Έλληνες.

Μπορώ να πω και το εξής: Με τα σημερινά δεδομένα, τα Ερμητικά Κείμενα είναι νόθα, περίπου του 150 μετά Χριστόν, δηλαδή του 2ου αιώνας. Αυτό σημαίνει ότι είναι γραμμένα μετά το κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, δηλαδή μετά την Καινή Διαθήκη, άρα έχουν πάρει πολλά στοιχεία απ' όλη την Αγία Γραφή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι λογικό να έχουν πάρει στοιχεία. Εδώ θα ήθελα και εγώ να συμπληρώσω από μεριάς μου, Πάτερ Αρτέμιε, ότι η σύγχρονη έρευνα, και το λέω με βεβαιότητα αυτό, έχει δείξει ότι οι μεν αρχαίοι Έλληνες είχαν μια πολύ καλή εντύπωση για τις επιστημονικές εκδόσεις των Αιγυπτίων, τα πράγματα δεν ήταν καθόλου όμως έτσι, φαίνεται ήξεραν να κρύβονται πολύ καλά οι Αιγύπτιοι, τα Μαθηματικά τους ήταν στοιχειώδη, παιδαριώδη μπροστά στα Μαθηματικά των Ελλήνων, όπως και οι αστρονομικές τους γνώσεις.

Ας προχωρήσουμε όμως στην κουβέντα μας με ένα άλλο ερώτημα. Βίωμα, γνώση, θέση από την πρώτη Εκκλησία, παρουσιάζεται αυτό και συνεχίζεται μέχρι τώρα, ότι οι Χριστιανοί πολεμούν τους Ιουδαίους από την μια μεριά και τους ειδωλολάτρες απ' την άλλη. Έρχονται όμως κάποι-οι σήμερα να μας πουν ότι οι Χριστιανοί δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια Ιουδαϊκή αίρεση. Θα 'θελα το σχόλιό σας εδώ Πάτερ.

ΠΑΤΗΡ ΑΡΤΕΜΙΟΣ : Ο Χριστιανισμός δεν είναι Ιουδαϊκή αίρεση. Αν ήμασταν Ιουδαϊκή αίρεση, θα έπρεπε πρώτα απ' όλα να γιορτάζουμε το Πάσχα των Εβραίων, δηλαδή την διάβαση της Ερυθράς Θαλάσσης. Επίσης θα έπρεπε να γιορτάζουμε την Σκηνοπηγία, το Ιωβηλαίο, την Πεντηκοστή των Εβραίων και άλλες εορτές, αλλά και να κάνουμε και την περιτομή. Πράγματα που δεν συμβαίνουν. Άρα είναι κάτι άλλο η Ιουδαϊκή αίρεση και φυσικά θα πρέπει να πούμε ότι για μας το Πάσχα είναι ο ίδιος ο Χριστός, διότι Πάσχα για μας σημαίνει Αμνός, Πάσχα σημαίνει Διάβαση, έτσι μεταφράζεται το Πάσχα από την Παλαιά Διαθήκη. Για μας και με τις δύο σημασίες Πάσχα είναι ο ίδιος ο Χριστός, διότι ο Χριστός είναι «ο Αμνός ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου..», το πρόβατο το οποίο μας καθάρισε από τις αμαρτίες μας και μας οδήγησε στην σωτηρία αλλά συγχρόνως ο Χριστός είναι και η διάβαση, διότι εκείνος μας διεβίβασε όχι πλέον από την Γη των Αιγυπτίων, στην Γη Χαναάν, στην Γη της Επαγγελίας, αλλά από τον θάνατο στη ζωή και από την Γη στον Ουρανό, σύμφωνα με το τροπάριο του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού: «Εκ γαρ θανάτου προς ζωήν και εκ γης προς ουρανόν Χριστός ο Θεός

ημάς διεβίβασεν». Άρα το μήνυμα του Χριστιανισμού, του Ευαγγελίου, δεν είναι ένα μήνυμα τοπικιστικό, ένα μήνυμα εθνικιστικό, αλλά είναι ένα μήνυμα πανανθρώπινο, διότι αφορά την σωτηρία όλων των ανθρώπων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τώρα που μιλάμε, μου έρχεται στο μυαλό, πάτερ, και ένας λόγος του Ιερού Χρυσοστόμου, στον οποίο συστήνει στους Χριστιανούς να μην παρευρίσκονται σε συναγωγές, διότι από εκεί έχει φύγει η Χάρις του Θεού και έχει μεταφερθεί στον Ορθόδοξο Ναό μας.

Πάτερ Αρτέμιε, αν προσέξουμε την ιστορία των Εβραίων, θα δούμε έναν υφέρποντα ρατσισμό. Θεωρούν τον εαυτό τους τον περιούσιο λαό, θα λέγαμε έναν ανώτερο λαό σε σχέση με όλους τους άλλους. Για τι ακριβώς πρόκειται;

ΠΑΤΗΡ ΑΡΤΕΜΙΟΣ: Οι Εβραίοι ονομάζονται περιούσιος ή εκλεκτός λαός του Θεού, όχι γιατί έχουν κάποιες περισσότερες γνώσεις, ή γιατί έχουν κάποιες ικανότητες σπουδαιότερες, ή γιατί είναι πιο δεινοί άνθρωποι, αλλά γιατί από αυτό τον λαό περιμέναμε τον ερχομό της Παναγίας και του Χριστού μας. Αυτός ο λαός λοιπόν ήταν ο λαός που ετοίμασε τον κόσμο και απ' αυτόν κατά σάρκα προέρχεται ο Χριστός. Όπως λέει και ο Απόστολος Παύλος: «Ὡν επαγγελίαι, ὧν αἰνουθεσίαι, ὧν οἱ πατέρες, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα Χριστός». Άρα λοιπόν εκλεκτός και περιούσιος λαός ήσαν επειδή μας έδωσαν στην ανθρωπότητα την Παναγία, απ' όπου θα γεννιόταν και ο Χριστός.

Από την στιγμή που εκείνοι απεμπόλησαν το Ευαγγέλιο και οι ίδιοι δεν δέχτηκαν το κήρυγμα της Αναστάσεως και το μήνυμα του Ευαγγελίου, αυτοί πλέον γίνανε εχθροί του Ευαγγελίου και αντ' αυτών, βέβαια ήρθαν στην θέση τους τα Έθνη. Ο Χριστός είπε στους ίδιους: «Ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ Βασιλεία καὶ δοθήσεται ἔθνεσι ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς» (Θα φύγει από σας η Βασιλεία και θα δοθεί σε Έθνος που θα κάνει τους καρπούς της Βασιλείας).

Τώρα το δυστύχημα με αυτούς τους Νεοεποχίτες, Δωδεκαθειϊστές, είναι ότι πιστεύουν ότι οι αρχαίοι Έλληνες ήσαν εξωγήινοι, ήσαν άνθρωποι με μεγάλες ικανότητες, ήσαν γίγαντες, είχαν κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, στο αίμα τους είχαν δύο χρωστικές ιδιαίτερες, οι οποίες τους έκαναν πιο ικανούς και πιο μορφωμένους και διανοητικά πιο καλά, έτσι έφτιαξαν έναν αρχαίο πολιτισμό με ωραίους ναούς και αγάλματα. Όλα αυτά σημαίνουν ότι πάει να αντικατασταθεί ο υπάρχον Εβραϊκός

ρατσισμός από τον Ελληνικό ρατσισμό, δηλαδή ότι εμείς είμαστε καλύτεροι από τους άλλους λαούς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Οι Δωδεκαθεϊστές Πάτερ, παρουσιάζουν τους εαυτούς τους σαν αντισημίτες, θα λέγαμε είναι το αντίπαλο δέος στην προπαγάνδα και στην διείσδυση των Εβραίων στον Ελληνισμό, αλλά και σε όλο τον κόσμο. Είναι πράγματι έτσι;

ΠΑΤΗΡ ΑΡΤΕΜΙΟΣ : Εγώ διερωτώμαι καμιά φορά, γιατί εκείνοι ενδιαφέρονται για την Βίβλο, ειδικά για την Παλαιά Διαθήκη, για τον Αβραάμ, τον Ιωσήφ, τον Μωυσή, και δεν ενδιαφέρονται για τον σημερινό Σιωνισμό, τους Εβραίους και δεν ασχολούνται καθόλου με αυτό το θέμα, που είναι σαφέστερο. Δεν μιλάνε καθόλου για τις τράπεζες Ροκφέλερ, για το ότι κατέχουν τα ηνία στον κόσμο, και ασχολούνται και απορρίπτουν την Παλαιά Διαθήκη. Αυτή η πολεμική πρέπει να μας βάλει σε υποψίες. Την Παλαιά Διαθήκη οι Εβραίοι την πέταξαν (όταν μιλάμε για Παλαιά Διαθήκη, σημαίνει την μετάφραση των Εβδομήκοντα). Στο Φάρο της Αλεξανδρείας οι Εβραίοι, από τον καιρό του Πτολεμαίου μέχρι και τα χρόνια του Χριστού, πανηγύριζαν την μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης, όπως λέει και ο Φίλων, γιατί έγινε γνωστός πλέον σε όλο τον κόσμο (στα Ελληνικά) ο Μονοθεϊσμός και έγινε εξελληνισμός της μονοθεΐας. Όμως έγινε «αποφράς ημέρα» για τους Εβραίους (η ημέρα αυτή της μετάφρασης) και οι Εβραίοι σήμερα καταριώνται την ημέρα αυτή, γιατί διαδόθηκε με την Παλαιά Διαθήκη το Ευαγγέλιο στα Ελληνικά, και έτσι πλέον κέρδισαν οι Χριστιανοί εις βάρος των Εβραίων. Οι Εβραίοι λοιπόν μισούν την μετάφραση των Εβδομήκοντα, προσπάθησαν να φτιάξουν νέες μεταφράσεις Ελληνικές, όπως του Θεοδοτίονος, του Συμμάχου και του Ακύλα, οι οποίες είχαν αρκετά λάθη και άλλαξαν πολλά Χριστολογικά χωρία. Από τον 7ο μέχρι τον 10ο αιώνα έρχεται το Μασοριτικό κείμενο, όπου βάλανε φωνήεντα στη συμφωνική γραφή των Εβραίων, και από τον 14ο αιώνα υπάρχει ένα συγκροτημένο κείμενο, από δύο διαφορετικές Μασοριτικές παραδόσεις. Σήμερα έχουμε το Μασοριτικό κείμενο, όπου έχει περίπου 6000 σημεία που διαφοροποιούνται από την Παλαιά Διαθήκη, κυρίως Χριστολογικά στοιχεία, και πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι υπάρχουν ανυπέρβλητα προβλήματα σε αυτούς. Το αρχαιότερο κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης είναι σήμερα η μετάφραση των Εβδομήκοντα, γραμμένο στα Ελληνικά. Έχει χαθεί η συμφωνική γραφή. Αφ' ής στιγμής μεταφράστηκε στα Ελληνικά, έγινε κτήμα ημών των Χριστιανών, ημών των Ελλήνων, έγινε δική μας παράδοση. Όταν λοιπόν οι Δωδεκαθεϊστές πολεμούν την Παλαιά Διαθήκη, στην ουσία

παίζουν το παιχνίδι των Εβραίων απ' την άλλη μεριά. Θέλουν και αυτοί την διάσπαση της παραδόσεώς μας, θέλουν να απεμπολήσουμε την Παλαιά Διαθήκη, όπως το θέλουνε και οι Εβραίοι, άρα λοιπόν δεν δικαιολογούνται ως αντισημίτες, γιατί στην ουσία και στο βάθος συμπλέουν με τους Εβραίους. Και μάλιστα επικαλούνται και τον Ιουλιανό, ο οποίος ευνόησε και τους Εβραίους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ακριβώς για να χτυπήσει τους Χριστιανούς, είναι γνωστό αυτό Πάτερ. Άρα λοιπόν η Παλαιά Διαθήκη είναι οικεία και όχι ξένη προς την Ελληνική Παράδοση. Τίθεται το τελευταίο ερώτημα το οποίο είναι παρεμφερές με το προηγούμενο: Τι μας ενδιαφέρει η Εβραϊκή παράδοση η Βίβλος, στην Ελληνική πραγματικότητα;

ΠΑΤΗΡ ΑΡΤΕΜΙΟΣ: Είπαμε λοιπόν ότι αυτή η μετάφραση των εβδομήκοντα έγινε πλέον κτήμα ημών των Ελλήνων και όλων των Χριστιανών, κατ' αρχάς διότι είναι Ελληνική και δεύτερον γιατί έχει τόσα πολλά μηνύματα, ηθικά, ως παραδείγματα και ως αντιπαραδείγματα, πολλά ιστορικά μηνύματα, τα γεγονότα της παρουσίας του Θεού σε συγκεκριμένες ιστορικές περιπτώσεις. Ως γνωστό δεν θα θέσουμε σαν ηθικό μήνυμα την αιμομιξία ή την πολυγαμία, αυτό δεν συζητιέται καν, διότι μιλάμε για άλλες εποχές και τα κριτήρια είναι τελείως διαφορετικά. Πρέπει κάθε πράγμα να το συγκρίνουμε και με την εποχή που βρίσκεται. Η πολυγαμία τότε επιτρέπετο, ο Χριστός την κατήργησε και έφερε την μονογαμία. Επίσης η αιμομιξία, τα παιδιά του Αδάμ και της Εύας θα έπρεπε να πέσουν στην αιμομιξία. Από το Δευτερονόμιο και πέρα απαγορεύετο η εξ αίματος αιμομιξία και ο Χριστός έρχεται και απαγορεύει και την εξ αγχιστείας αιμομιξία. Άρα η αιμομιξία ήταν ένα σύνηθες φαινόμενο. Εκείνο που εθεωρείτο αμαρτία ήταν η σαρκολατρία που συναντάμε στους Υιούς του Θεού, όπως λέγονταν, στους εν πνεύματι Υιούς του Θεού, στους γίγαντες που υπήρχανε, οι οποίοι «ηράσθησαν τας θυγατέρας των ανθρώπων», και είπε ο Θεός: «Ου μη καταμείνη το πνεύμα μου εν αυτοίς δια το είναι αυτούς σάρκας» (Δεν θα μείνει το Πνεύμα μου σ' αυτούς, γιατί αυτοί είναι σάρκες). Άρα αμαρτία είναι η σαρκολατρία, αμαρτία είναι η ειδωλολατρία, αμαρτία είναι η ανθρωποθυσία, και τελικώς αμαρτία είναι το γεγονός των παραφύσιν σχέσεων που είχανε στα Σόδομα και στα Γόμορρα. Όλα αυτά είναι αμαρτίες ακόμη και σήμερα.

Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι από την Παλαιά Διαθήκη παίρνουμε τα ιστορικά γεγονότα, τα ηθικά γεγονότα σαν παραδείγματα ή αντιπαραδείγματα, και τέλος και κυρίως παίρνουμε την αλληγορία,

που είναι οι προφητείες που ετοίμασαν τον λαό για τον ερχομό του Μεσσία.

Έτσι λοιπόν η Παλαιά Διαθήκη είναι ένα κείμενο ιερό, το οποίο το κρατάμε στα χέρια μας εμείς οι Έλληνες. Όσο λοιπόν και να μας μισούν οι Ιουδαίοι, όσο και να μας εγκαλούν οι Δωδεκαθεϊστές, εμείς οι Ορθόδοξοι Έλληνες κρατούμε την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη στα χέρια μας ως ασύλητο και ανεκτίμητο θησαυρό. Και στις δύο Διαθήκες, σ' όλη την Αγία Γραφή, κηρύσσεται ο ίδιος ο Κύριός μας, ο Χριστός. Αυτός μόνο παραμένει χτες και σήμερα ο Αυτός και εις τους αιώνες.

Πρώτη ανάρτηση : <http://www.theodromion.com/>

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>